

László András

SOLUM IPSUM*

Metafizikai aforizmák

részletek

- 8 • Nem elég a lét- és világszemléletet megváltoztatni; ez csupán előfeltétele annak, ami ennél sokkal fontosabb: a lét- és világszemlélet transzmutációjának.
- 13 • A metafizikai tradíciók létleírása csak látszólagosan létleírás, és a létleírás célja csupán látszólagosan deskriptív. A cél konzekvenciális és normatív: konzekvenciális, mert a leírásnak a megvalósítás szempontjából konzekvenciái vannak, és normatív, mert a megvalósítás normatíváival függ össze. Mert ha például azt mondom, hogy Istenre a logikai törvények nem vonatkoznak, akkor ezzel azt mondom ki, hogy az én célom a logikai törvények meghaladása.
- 18 • Minél kevésbé vannak az embernek nézetei, s minél inkább vannak érdekei, annál inkább hajlik arra, hogy érdekeit nézeteknek tekintse.
- 19 • A sötét tendenciák »eszménye« a világnézettelen ember.
- 27 • A terminológiai hiba sohasem pusztán terminológiai hiba.
- 28 • Minden egyes modern világnézetnek az a funkciója, hogy az ember lelki-szellemi organizmusát egy adott specifikus ponton kikezdje.
- 29 • A modern világ hatalmas racionális apparátussal kidolgozott és alátámasztott koncepcióinak a háttérben démoni gerjesztettségű mániák működnek.
- 32 • A spirituális és teisztikus szemléleteknek az élet minden területén: az évésben, az alvásban, a járásban, de mindenekelőtt azonban a nézetek területén markánsan különböznie kell a materialista és ateista szemlélettől.

* Forrás → László András: *Solum Ipsum. Metafizikai aforizmák* (Nyíregyháza, 2000, Kötet Kiadó), 9–139., *passim* (a válogatás mintegy egyharmadát tartalmazza a kötet aforizmáinak).

- 35 ♦ Minden metafizikával összefüggő állásfoglalás olyan állásfoglalás, amelynek révén az ember önátéléséről állít ki bizonyítványt.
- 36 ♦ A metafizikai tradicionalitás az egyetlen olyan szemlélet, amely szinte *kiált* a megvalósításért.
- 37 ♦ Valójában a metafizikumról semmit sem lehet mondani. Amit mégis mondani kell róla, azt a megvalósítás érdekében kell mondani.
- 38 ♦ A metafizika önmagam bejárásának az útja.
- 39 ♦ Egyetlen igazi normalitás van: a középpont normalitása.
- 40 ♦ Ha a centrummal való kapcsolatra vonatkozó tudás nincs meg, akkor valójában a perifériára vonatkozóan sincs tudás.
- 42 ♦ A »metafizikai« nem egyszerűen egy lépcsősor legfelső foka; a »metafizikai« a létezők körének áttörése révén valósul meg.
- 43 ♦ A metafizika abban különbözik a vallástól, hogy míg az utóbbi az Alany felé fordulva azt mondja: »Te«, az előbbi azt mondja: »Én«.
- 45 ♦ Az, ami teljesen »immanentális«, ugyanaz, mint ami teljesen transzcendentális.
- 46 ♦ Az egyetlen megnyilvánult a Megnyilvánulatlan – mely ugyan megnyilvánul, de közben mégis megnyilvánulatlan marad.
- 48 ♦ Minden megnyilvánulás egyszersmind alászállás.
- 50 ♦ A *samsāra* és a *nirvāṇa* egy – de csak a *nirvāṇa*ból nézve.
- 51 ♦ Minden létező minden létsikon egyszerre *van*: ott van a lét centrumában és ott van a lét perifériáján is.
- 52 ♦ Egy bizonyos szinten túl a külső és a belső nem létezik többé. Nincs olyan, hogy külső és belső – mert a tudat határához képest minden belül van, a tudat középpontjához képest pedig minden kívül.

- 53 ♦ A létsíkok nem meglévő adottságok, hanem a metafizikai látás (szanszkrit *vidyā*) intenzitásbeli fokozatai.
- 54 ♦ Az idea önmagam önmagam általi meglátása egy létmodalitás értelmében.
- 56 ♦ A meg-nem-különböztetés bölcsessége magasabb rendű a megkülönböztetés bölcsességénél, de nem érhető el a megkülönböztetés bölcsessége nélkül. Ezért a meg-nem-különböztetés bölcsességét meg kell előznie a megkülönböztetés bölcsességének.
- 58 ♦ A keveredettségek az egységnek mindennél végletesebb ellentéte.
- 62 ♦ Ahol a Föld nincs forgásban – vagyis a pólusokon –, ott érintkezhet eszenciálisan az éggel: a Mozdulatlan Mozgatóval.
- 65 ♦ A materiális világ esszenciálisan szellemi világ. Mit jelent az, hogy »szellemi«? Azt, hogy szubtilisebb, mint az anyagi? Ezt is, de nem ez a lényeg. A világ akkor szellemi, ha tudati természete az átélésben nyilvánvalóvá válik.
- 66 ♦ Az egész lét tudatos.
- 70 ♦ Ha Isten rajtam kívül lenne, akkor Isten a létezők egyike lenne, nem pedig Isten. Egy objektív Isten tételezése tulajdonképpen indirekt istentagadás.
- 72 ♦ Isten önmagából teremt, önmagában teremt és önmagába teremt: *bele* önmagába.
- 73 ♦ Isten nemcsak mindent megtehet (*omnipotentia*), hanem mindent meg is tesz (*omniagentia*).
- 75 ♦ Isten mindenütt való jelenléte elsősorban nem azt jelenti, hogy mindenbe behatol és mindenben benne van, hanem azt, hogy minden Istenben van.
- 78 ♦ Mindaz, ami van, illúzió. Egyedül az nem illúzió, aki/ami vagyok.
- 79 ♦ Az Alany vansága azért olyan bizonyos, mert túl van a vanságon. Ami a vanság körében van, az sohasem lehet a végtelenség értelmében teljesen bizonyos.

- 83 ♦ Minden *heteron* (»más«) fel nem ismert *auton* (»önmagam«).
- 87 ♦ A világ azért van, hogy visszavegyem önmagamba. Vagy ami ugyanazt jelentí egy másfajta értelmezésben: azért van, hogy leválasszam önmagamról. A világot mint világot, mint *heteront* leválasszam önmagamról, és a világot mint potenciális *autont* visszavegyem önmagamba.
- 89 ♦ A *heteront* a maga teljességében – vagyis nemcsak *datumként*, hanem *data-tiójával* és *datorával* együtt – tapasztalni annyi, mint a *heteront* önmagamként tapasztalni.
- 90 ♦ A tökéletes *heteron* a semmi.
- 91 ♦ Az objektum implikálja az akciót, és az akció implikálja a szubjektumot, mert a szubjektumból ered az akció, és az akcióból ered az objektum.
- 92 ♦ Minden objektivitás a tudat objektivitása.
- 97 ♦ Az alany és a tárgy egységének létre kell jönnie – de nem mindegy, hogy ez az egység hogyan jön létre. Ha az egység a tárgyban jön létre, akkor az a semmit eredményezi. Ha az akcióban jön létre, akkor az egy látszólagos egyensúlyban lévő lebegéshez vezet, amely nem eredményezhet beteljesedést, mert vagy az objektum, vagy a szubjektum felé elmozdulva előbb-utóbb megszűnik. Az objektum, az akció és a szubjektum egységének a *szubjektumban* kell megvalósulnia.
- 98 ♦ Én mindig több vagyok, mint amit látok. Sőt még annál is több vagyok, mint amit feltételezek.
- 99 ♦ A valóság – illúzió; de valóságos illúzió.
- 104 ♦ A legelvarázsoltabb létezőben is van valami a Varázslóból – ezért redukálhatja önmagát a Varázsló mindent megelőző és mindent felülmúló pozíciójába.
- 105 ♦ Az alapvető eltávolodás, az alapvető hanyatlás maga a személyiség: az, amikor önmagam önmagamtól eltávolodom.

106 ♦ A személyiség azt jelenti, hogy nem vagyok teljesen önmagam, hanem csak *secundum quid*, csak valami szerint vagyok önmagam; de én *secundum se*, vagyis önmagam szerint akarok önmagam lenni.

112 ♦ Noha a személyben állandóan az Alany nyilatkozik meg, és a kettő között nincs is távolság, a személy és az Alany között van az egész kozmosz, a létezők teljessége, ami közējük ékelődve elválasztja őket egymástól.

113 ♦ A személy az Alany egyik identifikációs pontja: az, amit *in concreto* átélek.

115 ♦ A személy, a *persona*, az álarc voltaképpen eltakarja az Alanyt – ugyanakkor azonban egy sajátos aspektuális önmegmutatás értelmében meg is nyilvánítja.

118 ♦ Az ember legmagasabb fokon és első lépésben *megteremti* inkarnációját; aztán lejjebb szállva már *választja*; még lejjebb szállva szabadon *elfogadja*; ennél is lejjebb szállva kényszerűen *tudomásul veszi*; talán legszívesebben elkerülné, de már nem tudja; még innen is lejjebb szállva *szembetalálkozik* vele; legvégül pedig öntudatlanul *belezuhan* inkarnációjába – abba az inkarnációba, amelyet eredetileg ő maga szabadon teremtett.

120 ♦ Minden egyes ember az Egyetemes Ember verzionális inkarnációja.

124 ♦ Minden maszk (*persona*) mögött van egy arc (*facies*).

132 ♦ Az élet – szellemi feladat.

133 ♦ Létfeli mozgásával az ember vagy az Abszolútumot célozza meg, vagy a semmit.

134 ♦ Az emberek között már az exomorfológikus különbségek is meglehetősen jelentékenyek; az endomorfológikus különbségek azonban akár végletesen nagyok is lehetnek.

136 ♦ Minden princípiumzavar valamilyen értelemben egyszersmind identitás-zavar is.

137 ♦ Amikor az ember megfeledkezik a lényegről, akkor nem egyszerűen az történik, hogy kimarad a legfontosabb, hanem a lényeg hűlt helyét valami más foglalja el.

138 ♦ A csak-emberihez való ragaszkodás nem az emberi síkon való megmaradáshoz vezet, hanem az emberalattivá váláshoz. Mert megmaradni valaminél annyi, mint elveszíteni azt: elveszíteni még azt is, aminél meg akart maradni.

139 ♦ Akiben az élet, a tudat és a halál kérdései nem vetődnek fel, az a szó szigorú értelmében nem tekinthető embernek. Kívülről kétségtelenül emlékeztet rá, de valójában nem az.

140 ♦ Ha az ember nem emberfeletti princípiumok által akarja megváltoztatni saját helyzetét, akkor nem emberi rendű állapotban marad, hanem emberalatti állapotba süllyed.

142 ♦ Aki nem képes arra, hogy egész életét egyetlen folyamatos emelkedéssé tegye, mely közvetlenül a halált megelőző időszakban éri el a csúcspontját, hanem egy bizonyos életkort elérve elkezd hanyatlani, az valójában *visszaél* életével.

143 ♦ Aki nem törekszik felfelé, az lefelé süllyed.

144 ♦ Aki az árral viteti magát, az biztos, hogy tévúton jár.

145 ♦ Ma már a stagnáláshoz is kivételes erőfeszítés szükséges.

148 ♦ A stagnálás egyik eklatáns jele az, amikor az ember szellemi feladatait halogatja.

150 ♦ A legtöbb ember, amint teljesen kibontakozik, rögtön el is kezd leépülni. Nemcsak szomatikusan, hanem benső vonatkozásaiban is.

151 ♦ A legtöbb ember életének körülbelül feléig, tehát harminchat éves koráig infantilis, utána rögtön, egyik napról a másikra szenilissé válik.

162 ♦ Az ember legmesszebbmenően nem külső tényezőknek, hanem önnön lelkiállapotainak van kiszolgáltatva.

163 ♦ Ami a világban a demokrácia, az a tudatban a tudati teret uraló automatizmusok, a kavargó asszociációk, a zaklatottság és a kontrollálatlanság.

164 ♦ Minden individuális-perszonális mánia egy-egy bitorló, s mindegyik mánia a bitorolt hatalom terrorisztikus arculatát képviseli.

165 ♦ Ha valaki őrzöng, akkor abban nem az az igazi negatívum, hogy őrzöng, hanem az, hogy valójában nem is ő őrzöng, hanem valaki/valami őbenne.

166 ♦ Nemcsak az követ el bűnt, aki önuralmát elveszítve valamit elkövet, hanem már az is, aki önuralom-hiányának következtében nem tesz semmit.

167 ♦ Aki hirtelen felindulásból jót cselekszik, bűnt követ el.

[»Mivel a tradicionális szemlélet szerint az önuralom elvesztésénél nagyobb bűn nincs, ezért a keleti tradicionalitás körében az előre megfontolt bűncselekményt kevésbé tartották súlyosnak, mint a hirtelen felindulásból elkövetettet.« (László András)]

168 ♦ Aki az ösztönöknek extranormális szerepet juttat, abban nem a szabadság valósul meg, hanem az ösztönök uralma – *önmaga felett*.

169 ♦ Ha van olyan cselekedet, amelyben az autonóm akaratnak nyoma sincs, akkor az éppen az, amely az »azt csinállok, amit akarok« jegyében megy végbe.

173 ♦ »Mindenki a jóra törekszik, de aztán nem éri el« – mondják. De hátha azért nem éri el, mert nem is törekszik arra... Hátha mindenki eléri a célját...

174 ♦ Kivétel nélkül mindenki eléri a célját, ha az *tényleg* a célja.

180 ♦ Az elsőrendű ember elsőrendű emberek társaságát keresi. A másodrendű ember harmadrendűekét.

181 ♦ Tevékenységével mindig az alacsonyabb rendű zavarja a magasabb rendűt. Létével mindig a magasabb rendű zavarja az alacsonyabb rendűt.

188 ♦ A metafizikai realizáció vonatkozásában minden »kell« csak arra az emberre vonatkozik, aki valamit tenni akar önmagával. Aki nem akar tenni önmagával semmit, annak semmit sem *kell* tennie.

191 ♦ A szellem ösvényét kétezer évvel ezelőtt is »keskeny ösvénynek« nevezték, vagy egyenesen kardpengéhez hasonlították. Ez az ösvény azonban nemcsak egyszerűen keskeny, hanem *egyre* keskenyebb és járhatatlanabb is. Ellenben a »széles ösvény« – amelyen viszonylagos jókedvvel rengetegen járnak – voltaképpen úttalan utat jelent: olyan széles utat, amely már nem is út – vagyis éppen *sehová* vezet, a semmibe, a halálba...

202 ♦ Felemelkedni csak az tud, aki lényegénél fogva fent van.

203 ♦ Minden alulról való igazi felemelkedés felülről vezérelt felemelkedés. Azért akarok magasabbra törni, mert a bennem lévő magasabb »hívja« a bennem lévő alacsonyabbat.

205 ♦ A végső cél a személyes identifikációból az abszolút identifikációba való redukció.

209 ♦ Semmiféle cél nincs, ha a célt nem önmagamban jelölöm ki; semmiféle kiindulópont nincs, ha a kiindulópontot nem önmagamban jelölöm ki; és semmiféle út nincs, ha az utat nem önmagam járom végig önmagamban.

213 ♦ Minél magasabb rendű a tapasztalás, annál inkább a tapasztalóba redukálódik és integrálódik maga a tapasztalás és maga a tapasztalt.

217 ♦ Ami nem vezet vissza a középponthoz, az a periféria irányába vezet.

218 ♦ Aki akarja a Célt, annak a Célhoz vezető eszközöket is akarnia kell. Ha ugyanis nem akarja a Célhoz vezető eszközöket, voltaképpen a Célt sem akarja.

220 ♦ Minél inkább teremtmény egy teremtmény, annál sérülékenyebb, annál kikezdehetőbb, annál inkább alá van vetve a körülményeknek, annál inkább benne él a vonzások és taszítások körében.

224 ♦ Az ember nem biztosíthat életén belül rezervátumokat a sötétség számára.

225 ♦ Ahhoz, hogy az ember eleget tehessen az »Ismerd meg tenmagad!« nagyon magas követelményének, előbb egyszerűen csak tanulmányoznia kell önmagát – hűvös neutralitással és intenzív érdeklődéssel.

226 ♦ Aki nem képes az elmélyülésre, az egyetlen komoly dologra sem képes.

237 ♦ Senkit sem lehet eredményesen a szellem felé noszogatni.

238 ♦ Minden manifesztált állapotban az áramlással szemben a forrás irányába kell úszni.

239 ♦ Szemben úszni az árral, visszafelé, a Forrás felé, a Fény felé, Isten felé, Önmagam felé...

240 ♦ A modern ember beavathatatlan – csak az archaikus ember iniciálható. Ezért a mindenekelőtti feladat: az embernek archaizálnia kell önmagát.

244 ♦ A tudat feletti hatalom megszerzése révén a lét feletti hatalom is elnyeretik.

245 ♦ Addig, amíg a körülmények fölött képtelen vagyok uralkodni, legalább azt próbáljam megvalósítani, hogy a körülmények ne uralkodjanak fölöttem.

250 ♦ Alig van kiválóbb lehetősége annak, hogy az ember felmentse magát a megvalósítás követelményei alól, mint az, ha olyan magas normákat állít maga elé, amelyeket biztos, hogy nem tud elérni.

251 ♦ A sietés is az ördögtől való; a halogatás is az ördögtől való.

252 ♦ »Ahogy Lehet«: ez az, ami a jelenkori ember számára egyedül nyitva maradt.

[Az *Ahogy Lehet* egy párizsi kiadású magyar nyelvű katolikus folyóirat.]

256 ♦ Aki nem találja meg önmagában a tanítványt, az nem találhatja meg önmagában a *gurut* sem.

260 ♦ Nincs olyan kozmikus fokozat, amelynél magasabb kozmikus fokozat ne lenne. És nincs olyan kozmikus fokozat, amelynél alacsonyabb kozmikus foko-

zat ne lenne. A kozmoszon belüli bolyongás végtelen lehet – éppen ezért a metafizikai megvalósítás nem a fokozatok további halmozása, hanem abszolút dimenzióáttörés.

261 ♦ A megvalósítás pontosan azon a vonalon megy végbe, amelyen a létesülés is végbement – csak visszafelé.

262 ♦ Csak az valósulhat meg, ami soha meg sem szűnt.

265 ♦ Végtelenül Önmagamnak lenni: ez a Cél.

266 ♦ A megvalósítás önmagam megvalósítása Abszolútumként.

267 ♦ Az ember voltaképpen feladata, hogy *individuum isolatum*ból *Individuum Absolutum*má transzmutálja magát.

268 ♦ A cél – az identifikációból eljutni az autonóm identifikátorig. Ez jelenti a célt – azt a célt, amely meghatározza az utat, meghatározza a kiindulópontot, s amelyben feltárul, hogy a cél és a kiindulópont voltaképpen egy.

269 ♦ Ha önmagamat teljesen önmagammá változtatom, minden fölöttem működő hatalom megszűnik. A fölöttem működő »más« detronizációja azt jelenti, hogy megfosztom önmagamat mint fel nem ismert önmagamat az uralomtól, és trónra emelem önmagamat mint önmagamként felismert önmagamat. Mert felismerni önmagamat annyi, mint megvalósítani önmagamat; és megvalósítani önmagamat annyi, mint szabadnak és uralkodónak lenni.

272 ♦ A megvalósítás az objektum és a szubjektum egységének megvalósítása. Ha azonban ez az egység az objektumban jön létre, akkor az az individuum pusztulását fogja jelenteni. A megvalósítás során az egységnek a szubjektumban kell létrejönnie.

274 ♦ A teljes megvalósítás a centrum és a periféria egysége.

275 ♦ Az abszolúció nem privát teljesítmény. A felébredés a *lét* felébredése.

276 ♦ Az ember felébredésével az egész világ felébred.

[Mint ahogy a közönséges álmódás esetében is az álmódó felébredésével egész álmóvilága is felébred visszaintegrálódva magába az álmódóba.]

- 277 ♦ Amikor önmagamat állítom helyre, a világot állítom helyre.
- 279 ♦ A jóga – út annak megvalósítására, hogy hatalmam legyen a létet *tenni*.
- 280 ♦ A teljes Ön-megvalósítás a lét teljes megvalósítása, amelyben feltárul, hogy időtlenül én vagyok a lét teremtője, fenntartója és transzmutálója.
- 281 ♦ A *nirvāṇa* nem más, mint a »más«-nak az ellobbanása.
- 291 ♦ A tradíció átadás (latin *trans-dare*): egy időfeletti princípium-kör átadása az időben.
- 292 ♦ A tradíció az időbe vetettségben lévő időtlen.
- 293 ♦ Tudás az eredetről, tudás az útról, tudás a végső, mindeneket meghaladó célról: ez a metafizikai tradíció.
- 294 ♦ A tradíció az örökkévalóból ered, az örökkévalóra mutat rá és az örökkévaló felé való törekvést prezentálja az emberi létformában.
- 300 ♦ Minden nyelv egy tradíció.
- 303 ♦ Az antitradicionalitás offenzív formájának megjelenése óta a tradicionalitás és az antitradicionalitás közötti legcsekélyebb kompromisszum is hatalmas antitradicionális diadalt jelent.
- [Egy példa: »A katolikus–marxista párbeszédnek minden esetben az egyház defenzíváját és a marxizmus sikerét jelentették – függetlenül attól, hogy a dialógusok során a marxisták rendre gyengébben szerepeltek, mint a katolikusok. Hiszen már maga az a tény, hogy egyházi körökben nem a marxisták máglyára küldésén elmélkedtek, hanem azon, hogy hogyan lehetne megtalálni az ellentétes nézetek körében is a nézetazonosságot, az egyház defenzíváját jelentette. A marxisták számára nem a dialógus kimenetele volt az érdekes, hanem az, hogy az egyház elkezdett udvarolni nekik.« (László András)]
- 304 ♦ A tradicionális embernek az antitradicionalitás *tudósává* kell válnia.
- 305 ♦ Az antitradicionalitás nem más, mint a létesült világ és a létesült világ centruma közötti kapcsolat megzavarása annak érdekében, hogy a centrumba való visszatalálás lehetetlenné váljék.

306 ♦ Az antitradicionalitás éppúgy nem értelmi kérdés, mint ahogy nem is érzelmi kérdés – éppúgy nem egy értelmi defektus, mint ahogy nem egy érzelmi kisiklottság kérdése. Az antitradicionalitás *alkati* kérdés: egy merőben új, degenerált embertípus szemlélete.

309 ♦ A felbomlás a felszínen is látható. A felbomlasztás azonban mindig a felszín alatt van, és ezért észrevenni is sokkal nehezebb.

310 ♦ A káoszhoz vezető út még nem kaotikus, csak legvégső fázisában. Mert bár a kaotizáló erő menet közben is kaotizál, de maga szükségképpen egy sötét rendbe strukturálódik.

312 ♦ Az a *genus*-fogalom, amely alá a ma uralkodó irányzatok összessége tartozik, s amelynek ez utóbbiak csupán a maguk területére vonatkoztatott adaptációi, a *szkotazmokrácia*, vagyis a sötétség uralma.

[A szkotazmokrácia László András neologizmusa; jelentése: »a sötétség uralma«.]

314 ♦ Az, ami szemben áll az életfelettel, végső soron szemben áll azzal is, ami az élet körébe tartozik – mert az életet az életfeletti élteti.

315 ♦ Ahogy a modernitás erői először a természetfelettel való viszonyt semmisítik meg, s csak utána rontják meg a természettel való kapcsolatot, illetve magát a természetet, éppúgy először azt pusztítják el, ami az életfelettel áll kapcsolatban, s csak utána semmisítik meg magát az életet.

319 ♦ Bár a romantikus antimodernizmusban is megnyilvánul egy ellenszegülés a modern világ sötét erőivel szemben, de magába az ellenszegülésbe is beleragadnak azok a karmok, amelyek a sötétségből nyúlnak ki az ember lelke felé.

320 ♦ Minden destruktív erő alaptermészete, hogy végül önmagát is aláássa.

321 ♦ Hogy mit jelent a modernitás, amelyben az ember egyre inkább a negatív erők függvényévé válik, azt csak az tudja helyesen felmérni, aki tudja, hogy már a pozitív erők függvényévé válni is negatívum.

322 ♦ A modernitás *maga* az antitradicionalitás.

325 ♦ A modernitás megvalósításellenesség.

- 327 ♦ A modernitás középpontellenes – de ez a középpontot egyáltalán nem zavarja. A középpontellenesség a középpont elérésére irányuló törekvést zavarja.
- 328 ♦ A modernitás konformizálódás – konformizálódás mindig a legalacsonyabb rendű irányában.
- 329 ♦ A *kali-yugát* elsősorban a tudat leépüléséhez és felbomlásához való szenvedélyes ragaszkodás jellemzi.
- 330 ♦ A *kali-yuga* végső fázisa az addig visszatartott mérgek kibocsátásának kora.
- 331 ♦ »Elnyeletés«: ez a fundamentális szava annak, amit a sötétség uralma megvalósít – elnyeletés, amelyet megsemmisülés követ.
- 332 ♦ A *kali-yuga* nem csupán egy állapot, hanem egy fenyegető és elnyelő *torok*.
- 333 ♦ A sötétség felbomlasztó erői élő erők, de halált hozó élő erők.
- 335 ♦ A sötétség erői csupán azért vehetik át a hatalmat a világban, mert előzőleg már átvették a lélekben.
- 344 ♦ A modernitás nem egy megmerevedett, statikus valóság, hanem egy dinamikus folyamat, amely szakadatlanul önmaga egyre sötétebbé tételén munkálkodik.
- 346 ♦ Pontosan úgy, ahogy a *paralysis progressiva* teljes dementálódási fázisában is vannak *lucidum intervallumok*, de egyre ritkábban jelentkeznek és egyre kevésbé fénytelvek, éppúgy a *kali-yuga* e végső fázisában is lehetnek *lucidum intervallumok*, de azokat, akik a folyamatokat teljes összefüggésükben szemlélik, ezek nem téveszthetik meg.
- 347 ♦ A modernitás éppen *most* maximális.
- 348 ♦ Valamikor az elsötétedést ötven- és százévekben lehetett észrevenni. Ma már ötévenként észrevehető.

350 ♦ Joggal nevezhető *átkozottnak* az a kor, amely sokkal nagyobb esélyt ad a sötétség, mint a világosság érvényesülésének.

356 ♦ Az utóbbi ötszáz évben jelent meg az az embertípus, amelyik örül annak, ha valamiről vagy valakiről kiderül, hogy értéktelen, alacsonyrendű, vagy egyenesen nincs. Mert csak egy degenerált embertípus képes örülni annak, ha a világ szegényebb.

357 ♦ A legtöbb modern elmélet annyira nem igaz, hogy még a vele homlokegyenest ellenkező elmélet sem az.

360 ♦ Az általános elsötétedésbe speciális, felfokozó elsötétítő erők kapcsolódnak be a különböző tudatfolyamatok síkján: minden tudatfolyamatot külön-külön támadnak erők, minden tudatfolyamatnak külön »ördöge« van.

361 ♦ A mai ember fokozatosan egy denaturált állapotban lévő világot épített ki a maga számára: a természetfelettitől már elszakadt, és most készül elszakadni a természetitől is.

363 ♦ A legbonyolultabb jelenkori elméletek háttérében legtöbbször mérhetetlen gondolatszegénység rejtőzik.

364 ♦ A sötét kor specifikus vakságai rendszerint racionalizmusba burkolóznak.

365 ♦ A sötétség erői valamiféle öntudatlan tudatossággal óramű pontossággal dolgoznak annak érdekében, hogy a pozitív dolgok is csak akkor nyilvánulhassanak meg, amikor igazi hatást már nem tudnak kifejtteni.

366 ♦ A gép azért démoni, mert hozzájárul ahhoz, hogy egy nagyfokú elidegenedés jöjjön létre a produktor, a produkció és a produktum között – ami mindig együtt jár egy benső elidegenedéssel is.

375 ♦ A sötétség erői és a fény erői a jelenkorban egy tekintetben ugyanazt akarják: a *kali-yuga* lefuttatását. De míg a sötétség erői ezen túl arra irányulnak, hogy ne maradjon fenn semmiféle érték, a fény erői arra irányulnak, hogy az igazi értékek a *kali-yuga* lefutása közepette is megmaradjanak, hogy majdan egy új aranykor építését szolgálhassák.

376 ♦ A modern világhoz alkalmazkodni kell, hogy erői ne öröljék fel az embert – de nem a modern világhoz való simulás és hasonulás értelmében, hanem egyfajta akklimatizációként: mert aki akklimatizálódik, az nem szolgálja a klímát, hanem ellenáll a klímának.

377 ♦ Minden elúttalanodása, eltévelyedése, szétforgácsolódása ellenére a jelenkori világ és a benne működő tendenciák egy irányba mutatnak: a *semmi* irányába.

378 ♦ A lét *in se* nincs megmérgezve; *in alio* azonban meg van mérgezve, még hozzá halálosan.

379 ♦ A posztmodernitás a modernitáson belül egy végső és szétesett állapotot jelent: azt, ami modern, de már szétesetten.

381 ♦ Mielőtt a poszt-posztmodernitásban minden végképp szétesnék, előbb még meg kell valósulnia annak a posztmodern állapotnak, amelyben bármi megjelenhet, de immár minden valóságos konzekvencia nélkül; amelyben minden szabad lesz, de semminek nem lesz semmi jelentősége. Ha ez nem következne be, a végső szétesés sem következhetne be, mert mindig maradnának pozitív reziduumok.

385 ♦ Valljuk be, mondja a posztmarxizmus, hogy nem tudjuk: a lét határozza-e meg a tudatot, vagy a tudat határozza meg a létet. Mit jelent ez? Azt jelenti, hogy e szemlélet szerint nemcsak a lét, hanem – *horribile dictu!* – a tudat is, valamint ezek egymáshoz való viszonya *tudattól függetlenül létező objektív realitás*, amelyekkel kapcsolatban semmi bizonyosat nem lehet tudni.

386 ♦ Valamikor évszázadok alatt történt érezhető alászállás; ma már évtizedek alatt történik, és egyre inkább afelé közeledünk, hogy években, majd hónapokban, hetekben, sőt napokban is mérhető lesz a változás. És eljöhét az az idő is, amikor az érzékeny ember reggel arra fog ébredni, hogy éjszakai nyugalma alatt a világ jelentékeny mértékben alászállt, este pedig azzal a tudattal fogja álmra hajtani fejét, hogy egy lényegesen degeneráltabb világban alszik el, mint amiben felébredt.

389 ♦ Nem vagyunk már messze attól a pillanattól, amikor a legigazabb tételezések is krajcáros igazságok lesznek.

391 ♦ A sötét korszak előrehaladásával az ember megromlottsága egyre durvább síkokon érezteti hatását. A jelen pillanatban csaknem mindenki pneumatózisban szenved, az emberek jelentékeny része pedig már pszichózisban is, de nem kell sokat várni ahhoz, hogy a pszichózis is teljesen általános legyen. És el fog érkezni az az idő is, amikor mindenki szomatózisban fog szenvedni, mégpedig intrauterin állapotban kialakuló szomatózisban.

[A pneumatózis, pszichózis illetve szomatózis *általános* szellemi, lelki és testi megbetegedés, amely természetesen specifikus betegségekben nyilatkozik meg.]

393 ♦ El fog jönni az az idő – és már nincs is messze –, amikor a technikai civilizáció önnön súlya alatt összeroskad.

398 ♦ Akik Indiából és újabban már Tibetből is Európába és Amerikába jönnek, hogy mintegy spirituális segítséget nyújtsanak az anyagiságba süllyedt nyugati ember számára, azok valójában nem segítenek, hanem egy átfogó sötét démoni missziót hajtanak végre.

402 ♦ Valamikor magas színvonalú emberek évtizedeken át kutattak, hogy kapcsolatba lépjenek valamilyen beavatási iskolával. Ma a hirdetőoszlopok plakátjain egyszerre legalább fél tucat *guru* hirdeti magát.

404 ♦ Ahogy vonz bizonyos rovarokat a materiális világosság, úgy vonzza az emberek nyomasztóan nagy többségét a spirituális sötétség.

424 ♦ Nemcsak az emberről lehet azt elmondani, hogy döntően nem természeti eredetű; lényege szerint maga a természet sem természeti eredetű.

425 ♦ Az ember, az élet és a természet védelmét mindig meg kell előznie az emberfeletti, az életfeletti és a természetfeletti védelmének.

427 ♦ Ami a természetfeletti ellen irányul, az előbb-utóbb ellene fordul a természetesnek is.

429 ♦ A humanizmus az emberalattiság egy sajátos előkészítési módja és szemlélete.

431 ♦ A humanizmus filozófiai értelemben nem emberbaráti célok megvalósítását jelenti, hanem azt, hogy az ember a maga sorsát merőben emberi rendű eszközökkel és merőben emberi szinten kívánja meghatározni.

438 ♦ Az igazi materialista-ateista voltaképpen burkolt antiteista: tudja, hogy van Isten, de bosszúból csak azért is tagadja. Dühös Istenre, mert eltiltotta valamitől, és mivel nem tűrheti, hogy korlátozzák, inkább megtagadja létét.

[A párizsi kommün egyik jelmondata szerint: »Nincs Isten, vagy ha volna is, agyon kellene löni.«]

439 ♦ Az ember közönségesen és általánosan azt tartja valóságosnak, amivel szemben tehetetlen, és minél tehetetlenebb valamivel szemben, azt annál valószínűsőbbnek tartja. A tapintás ezért a legfőbb verifikációs képesség: mert ekkor tapasztalja az ember azt, ami a legáthatatlanabb, és amivel szemben a leginkább tehetetlen – miközben pusztán önnön testének vagy valamely testrészének súlyát tapasztalja. S ugyanakkor a sötét kor embere számára nincs kevésbé valóságos, mint az, ami annyira a hatalmában van, hogy azonos vele, vagyis önmaga – önmagát, azaz minden akció szubjektumát ugyanis semmivel sem képes megragadni, önmagával szemben semmiféle ellenállást és tehetetlenséget nem tapasztal. Ez az, amit a hindu tradíció *viparyayán*nak nevez.

441 ♦ Egy vallásellenes ellenvallás az államvallás szintjére emelve: ez volt a materialista ateizmus a bolsevista terror országaiban.

445 ♦ A politikai indíttatású politika csak negatív lehet; kizárólag a politikafeletti indíttatású politikának van létjogosultsága. S ugyanígy az apolitikai indíttatású apolitika is csak negatív lehet, mert kizárólag a metapolitikai indíttatású apolitikának van létjogosultsága.

446 ♦ Nem kell nagyon messze visszamennünk az időben ahhoz, hogy elérkezünk egy olyan állapothoz, amelyben nyoma sem volt a baloldaliságnak.

447 ♦ Ahogyan a tradicionalitás állami, politikai és társadalmi vetülete a jobboldaliság, éppúgy az antitradicionalitás állami, politikai és társadalmi vetülete a baloldaliság.

448 ♦ Ha a tradicionalitás a földi–emberi–társadalmi–állami szférában megnyilatkozik, akkor jobboldaliságként nyilatkozik meg. Nem mérsékelt jobboldaliságként, hanem maximális jobboldaliságként.

449 ♦ A szellem *eleve* arisztokratikus.

453 ♦ A világi *suprematia* (fensőbbiség) szellemi *suprematián* alapult, a világi *dominatio* (uralom) szellemi *dominación*, és a világi *potestas* (hatalom) szellemi *potestason*. Ez volt az ősi monarchiák alapelve.

454 ♦ Minél inkább kibontakozik a sötét kor, annál inkább eltűnik a Centrum-tudat, és ezzel együtt a Centrum politikai vetülete: a királyság-eszme.

459 ♦ Ahogy a test nem sejtekből áll, hanem sejtekre bontható szét, ugyanúgy a szakrális társadalom sem individuumokból áll, hanem individuumokra bontható. Az egész értéke szerint mindig sokkal több, mint a részek összege.

461 ♦ »A föld azé, aki megműveli.« De nemcsak az övé: még inkább azé, aki odaadja, hogy megműveljék. Leginkább pedig azé, aki odaadja, hogy megműveltsék. Végző soron pedig Istené. Ez a feudális tulajdonlás hierarchiája.

462 ♦ A jobboldallelenség egyúttal mindig tradícióellenesség, akkor is, ha ennek nincs teljesen tudatában az, aki ezt képviseli – már pusztán azért is, mert ha valaki nincsen teljesen tudatában annak, amit képvisel, az már önmagában is antitradicionális.

466 ♦ (Alkotmányos monarchia) Ahogy az önmagára koncentráló tudat nem lehet a testi kontingenciáknak kiszolgáltató, éppúgy az uralkodó sem lehet függvénye azoknak, akik felett uralkodik.

470 ♦ Az anarchizmus a vegytiszta baloldaliság.

476 ♦ (Árpád-ház) A Turul-dinasztia tagjai nem magyarok voltak, hanem turulok. Turulnak lenni több volt, mint magyarnak lenni – és ezért lehettek a magyarok királyai.

477 ♦ Az, hogy a jobboldaliság olyan szorosan összekapcsolódott a nacionalizmussal, nem azért van, mintha a jobboldaliság lényege a nacionalizmus volna, hanem azért, mert a baloldal nagyon erősen eltolódott az internacionalizmus irányába.

480 ♦ A metafizikai tradíció két békét ismer: a *pax post victoriam lucist* – vagyis a Fény győzelme utáni békét, és a *pax post victoriam tenebrarumot* – vagyis a Sötétség győzelme utáni békét.

486 ♦ Hamis retorika: »Minden ember egyenlő.« Ez az, amiben még a legszélsőségesebben egalitáriánus demokrata sem hisz. Lehet, hogy életét áldozná érte, de akkor sem hisz benne – hiszen ő maga is egy ezzel ellentétes princípium szerint rendezi életét.

488 ♦ A liberalizmus nemcsak egyszerűen képviseli azt az álláspontot, hogy minden ember egyenlő, hanem mindent meg is tesz azért, hogy a kvalitások felszámolása révén minden ember valóban egyenlő is legyen.

489 ♦ Az egyenlőség elve csak azokra az emberekre vonatkozik, akik elfogadják az egyenlőség elvét. De próbálja csak meg valaki megkérdőjelezni az egalitarianizmust, rögtön kívül találja magát az egyenlő jogokkal rendelkező emberek körén.

490 ♦ A liberalizmus inkoherenciáját többek között az mutatja, hogy aki megpróbálná konzekvensen keresztülvinni, annak az antiliberalizmust is üdvözölnie kellene.

494 ♦ A liberalizmus egyrészt *libertas*-ellenes, másrészt liberalitás-ellenes, harmadrészt pedig tulajdonképpen liberalizmus-ellenes is: mert szükségképpen ellene fordul önmagának is az a szemlélet, amely minden szemlélet ellehetetlenítését és relativizálását tűzte ki céljául.

496 ♦ A máskéntgondolkozás elkötelezett hívei nem minden máskéntgondolkozásnak, hanem csak egy bizonyos jellegű máskéntgondolkozásnak a hívei.

497 ♦ A szabad véleménynyilvánítás kritikája láthatólag nem tartozik bele a szabad véleménynyilvánítás körébe.

498 ♦ Amennyire hatástalan küzdelmet folytat a liberalizmus a terrorizmussal szemben, éppen annyira hatékonyan küzd mindenféle magasrendűség ellen.

500 ♦ A demokrácia azt jelenti, hogy ne a centrum irányítson, hanem a periféria; ne a tengelyszerű mozdulatlan mozgató és megállító – vagyis a király –, hanem a perifériális mozgató és megállító: a nép.

502 ♦ A *démos* erői, akár a tudatban nyilvánulnak meg, akár a világban, nem emelkedő, hanem alulról felfelé törő, a fentit az alsónak megfelelően dekonstruáló, majd fentről lefelé húzó erők.

504 ♦ »Többség dönt!« – Ezt kisgyerekek között lehet hallani, amikor azon vitatkoznak, hogy fogócskát játsszanak-e, vagy bújócskát. És ez az a terület, ahol a demokráciának esetleg létjogosultsága lehet.

507 ♦ »Népfelség« – ez az, amiben senki nem hisz, mert nem lehet hinni abban, hogy bármiféle felsőbbiséget képviselne egy olyan tömeg, amely szinte korlátlanul manipulálható.

509 ♦ Már önmagában véve is degenerált világ az, amelyben egy nép a vezetőit megveti. Igaz, azért veti meg őket, mert megvetésre méltók – de hogy egyáltalán egy ilyen helyzet bekövetkezhet, az minden ízében szubnormális: olyanok kerülnek magas pozíciókba, akik megvetésre méltók, viszont ezeket olyanok juttatják oda, akik megvetik őket. Valóban *ördögi* kör ez. Így aztán az emberek körülbelül kétharmada önnön előjáróinak körülbelül kétharmadát gyűlöli és megveti. Vitathatatlanul azért, mert megvetésre méltók, csak hogy a dolog ezzel nincsen elintézve. Az alacsonyrendűség ugyanis mindent átjár: a megvetettet éppúgy, mint a megvetőt.

510 ♦ A »demokrata« kifejezést, amelyet ma jóformán minden párt belevesz a nevébe, minden további nélkül helyettesíteni lehetne a »szkotazmokrata« kifejezéssel: Magyar Szkotazmokrata Fórum, Szabad Szkotazmokraták Szövetsége, Fialat Szkotazmokraták Szövetsége, sőt Keresztény Szkotazmokrata Néppárt.

[A szkotazmokrácia »a sötétség uralma«. Az említett pártok az 1990 és 1994 közötti parlamenti ciklus parlamenti pártjai: a Magyar Demokrata Fórum, a Szabad Demokraták Szövetsége, a Fialat Demokraták Szövetsége és a Kereszténydemokrata Néppárt.]

511 ♦ Istent nem választják a teremtmények – maguk közül.

512 ♦ A demokrácia, vagyis az az elv, hogy a többség döntsön, nem más, mint a szellem arculcsapása.

513 ♦ Minden korszak, s így a sötét kor is elsősorban tudatállapot, s csak másodsorban történelmi korszak.

515 ♦ Az, akit a ciklus erői a ciklusban tartanak, kétféleképpen tudja meghaladni a ciklust: vagy a középpont irányában, vagy a ciklusból való fokozatos kiszorodás, majd pedig a ciklusról való teljes leszakadás által. Aki a ciklus közép-

pontjába integrálódik, az a ciklus ura lesz, és arra már a ciklus törvényei nem vonatkoznak. Aki ellenben kisodródik a ciklusból, annak útja a megsemmisülés irányába vezet.

519 ♦ Az ember történetisége elszakadás azoktól az erőktől és összefüggésektől, amelyek a lét középpontjához kötik.

521 ♦ »Történetiség«: ez azt jelenti, hogy az emberrel *történnek* a dolgok, vagyis hogy saját történetét nem maga realizálja, hanem az pusztán *adódik* számára.

Ez az az összefüggés, amit a modernitás minden irányból támad. Minden irányból, mert egyrészt támadja az összefüggés minden egyes tagját, másrészt azonban még intenzívebben támadja magukat az összefüggéseket.

[Vagyis: »Igazi metafizikai tradicionalitás → Igazi vallás (religio) → Igazi vallás (konfesszió) → Igazi kultúra → Igazi civilizáció.« A religio (vö. latin *re-ligare* = »összekötni«, »visszakötni«) a vallás befelé, a metafizikum irányába forduló arculata, míg a konfesszió (vö. latin *confessio* = »megvallás«) a vallás kifelé, a kultúra irányába forduló arculata.]

527 ♦ Az a civilizáció, amely nem kultúrán alapul, álcivilizáció; az a kultúra, amely nem konfesszión alapul, álkultúra; az a konfesszió, amely nem religión alapul, álkonfesszió; az a religio, amely nem tradíción alapul, álreligio.

528 ♦ A jelenkor kultúrája a szellemellenesség és tradícióellenesség kultúrája. Vagyis nem kultúra, hanem álkultúra. Vagyis ellenkultúra. Az ellenkultúra pedig azt jelenti, hogy ellenművelés: a világot és az embert úgy és olyan irányban művelni, hogy az ne a fény, hanem a sötétség befogadására váljék egyre inkább alkalmassá.

531 ♦ Amit ma felvilágosodásnak neveznek, az egyértelműen elsötétedés, és pontosan *az* benne az elsötétedés, ami miatt felvilágosodásnak nevezik: a szellem megtagadása.

536 ♦ A modern populáris zene *rock*, *hard* és *metal* változatainak lényege, hogy szubtilis *ütéseket* adnak le a szomatikus organizmus mélyrétegeinek irányában, amelyek a szomatikumban lekötött démonvilág felébresztését szolgálják.

[Természetesen a szóban forgó zenék effektusai egyáltalán nem szubtilisak.]

538 ♦ A negatív folyamatok és tendenciák zömét, legyen az kommunizmus, környezetszennyezés vagy gazdasági válság, vissza lehet fogni és vissza lehet fordítani. Van azonban egy olyan folyamat, amely visszafoghatatlan, s amelyet ráadásul még csak nem is akarnak visszafogni: az egyre rohamosabban fokozódó *elsemmilyenedés*.

541 ♦ Az igazi *artifex* egyszersmind *pontifex* – pap, vagyis hídalkotó: önmagát alkotja meg hídként és önmagát járja be egyik végpontjától a másikig, összekötve önmagában a transzcendenciát és az immanenciát.

542 ♦ Ami szép, az hasonlít önnön lényegéhez: önnön *Ding an sich* voltához.

546 ♦ A természettudományos világgép *mint világgép fundamentális eretnecség* – nemcsak a katolicizmus szempontjából, hanem minden lehetséges vallás szempontjából.

548 ♦ Minden fizikai-kémiai mérég egy szellemi mérég materiális reprezentációja.

552 ♦ A vallás egy olyan törekvést foglal magában, amely a földi értelemben vett immanens keretek széttörésére irányul.

553 ♦ A vallás a *kali-yugában* bontakozott ki – de nem az elsötétedési folyamat produktumaként, hanem éppen annak ellenhatásaként. Mert a *kali-yugát* megelőzően az ember annyira szellemközeli állapotban élt, hogy külön vallásra és vallási aktusokra még nem volt szüksége.

554 ♦ Vannak vallási formációk, amelyek tartalmukat veszítve és kiüresedve szükségképpen elenyésznek és megszűnnek; ilyen például a sámánizmus. És

vannak olyan vallási formációk is, amelyek tartalmukat veszítve és kiüresedve is képesek tovább egzisztálni; ilyen kiváltképpen a kereszténység.

555 ♦ Címzetes püspökökkel még többé-kevésbé működőképes lehet a kereszténység, de címzetes sámánokkal már aligha lehet sámánizmust csinálni.

560 ♦ Az imádság teljesülésének feltétele nem a mélyből fakadó kívánság, hanem a kérés teljesülésére vonatkozó rendíthetetlen bizonyosság.

561 ♦ A hit végső soron mindig önmagamba vetett hit.

567 ♦ Bármely vallás aláértékelése minden vallás – és ezen belül a *saját vallás* – aláadását vonja maga után.

569 ♦ A modern teológiai felfogás egyik legfőbb jellemzője a burkolt vagy nyílt egyházellenesség.

570 ♦ Ma már egyre kevésbé lehet beszélni az egyház és a modern világ konfrontációjáról – ellenben annál inkább a lényegig hatoló hasonulás értelmében való alkalmazkodásról. Az egyház immár nem ellenfele, hanem *része* a modern világnak.

578 ♦ Ma nem az számít komoly filozófusnak, aki a filozófiával foglalkozik, hanem az, aki valamilyen filozófussal foglalkozik; de még komolyabbnak számít az, aki nem közvetlenül egy filozófussal foglalkozik, hanem azokkal, akik az adott filozófussal foglalkoztak. Ha pedig valaki egy filozófussal foglalkozó irodalommal foglalkozó irodalommal foglalkozik, az már rendkívül tudományos szinten műveli a filozófiát.

581 ♦ A dualitás két pólusa sohasem teljesen egyenértékű. Nem lehet azt mondani, hogy a sötétség mint az egység egyik fele ugyanolyan értéket képvisel, mint a másik fél, a fény. Mert az egység a kettősségnek csupán a fény-oldaláról valósítható meg. A sötétségből nem lehet az egységet restaurálni. A sötétség és a fény egységét csak a fényből lehet helyreállítani.

586 ♦ A bűn – következmény.

593 ♦ A metafizikai tradicionalitás nem azért utasítja el az evolúciót, mert helyteleníti, hanem azért, mert nem tapasztalja.

595 ♦ Minden egyes állati faj a hüperkozmosz eredetű kozmikus Ember kozmoszbeli útjának egy-egy zsákutcája – egy olyan zsákutca, amelyet az Egyetemes Ember megtagad, de egyszersmind meg is teremt, önmaga gondolati, imaginatív és akarati produktumaként kivetít, végül pedig a fokozatos materializálódás útjára terel.

596 ♦ »Minden állat egy rögeszme« (Heinrich Steffens). Nem a jelenlegi ember rögeszméje. Az *ember* rögeszméje.

597 ♦ Az állatfajok emberi tudatformák projekciói és materializációi.

598 ♦ A leszármazási elméletek nemcsak azt mondják ki, hogy az ember az állatoktól származik, hanem azt is, hogy az ember – állat.

[Kiválóan példázza ezt a neves evolucionista, Desmond Morris két könyvének címe: *A csupasz majom*, illetve *Az emberállat*. A magunk részéről e két »megtisztelő« titlust visszautasítjuk, ám Desmond Morris vonatkozásában nem emelünk ellene kifogást.]

607 ♦ Ha egyszer a házasságok »az égben köttetnek« – mint ahogyan azt a keresztény, különösen pedig a katolikus tradíció vallja –, akkor hogyan lehet annyira materialisztikusan és kizárólag földi vetületeiben értelmezni a házasságot, hogy az egyik fél halálával a másik, özvegyen maradt fél felszabadul a házasság köteleke alól, és szabadon újránházasodhat?

611 ♦ A kettőben, vagyis a teremtésbe merülő és megnyilvánult világ számára megjelenik az egység tagadása, de megjelenik az egység helyreállításának igénye is.

613 ♦ A bipoláris feszültségek tudat- és létfenntartó erővel rendelkeznek. Mindazt, ami mozgásban van, tulajdonképpen a szexus mozgatja.

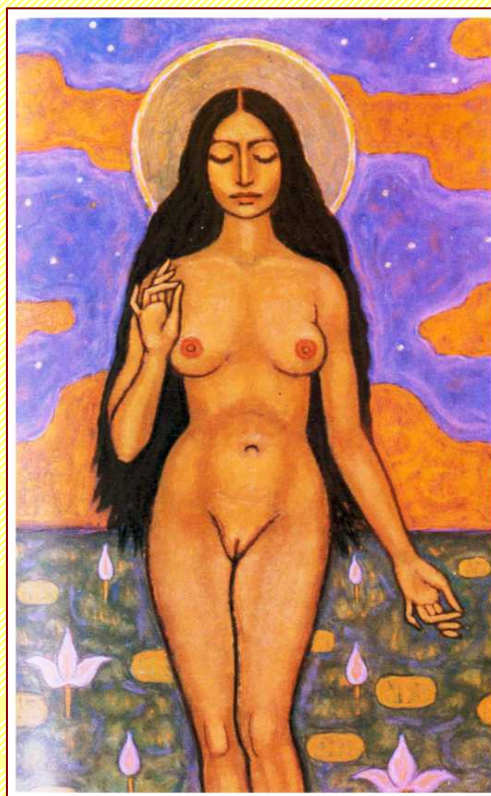
[»A tibeti tantrikus buddhizmusban a létesülési kereket (szanszkrit *bhāvacakra*) általában úgy ábrázolják, mint ami mögött egy férfi princípiumot képviselő sárkány látható, ölében a szexuális egyesülés helyzetében egy női princípiumot kifejező tigrissel. Ez a szexuális egyesülés mozgatja a létesülés teljes kerekét, vagyis ez tartja mozgásban a létet és a tudatot.« (László András)]

616 ♦ A szexualitás lényege a lét egységének helyreállítása. Azért van szexualitás, mert a lét megtört, elmetszett, szétvágott állapotban van (vö. latin *secare*, »elmetszeni«), és ez a szétvágottság újból meg akarja találni az egységet.

617 ♦ A szaporodás tulajdonképpen csak *másodlagosan* tartozik a szexushoz. Nem mintha bármi máshoz jobban tartoznék, hanem mert a szexualitásnak nem a szaporodás a voltaképeni célja. A szexualitás célja az egység helyreállítása.

620 ♦ A szüzesség eredetileg nem szexustalanságot jelentett, hanem a szaporodástól való tartózkodást; nem a *hymen*, a szűzhártya épségének megőrzését jelentette, hanem azt, hogy aki ezt birtokolja, az önmagát a földi létesülés köréből kivonta, és az emberi élet továbbadásánál magasabb szintre emelkedett. A *virginitas* és a *sexualitas* eredetileg nem egymásnak ellentmondó, hanem a legszorosabban összefüggő valóságok.

622 ♦ Az ösztönöket nem kiküszöbölni kell, hanem autonóm akarati formákká transzmutálni. Az *instinctus sexualis*t, vagyis a szexuális ösztönt nem felszámolni kell, hanem *voluntas redunificationis*-szá, az újraegyesítés akaratává kell alakítani.

Frithjof Schuon: Dévi

624 ♦ A tantra-jóga útján haladó jógi *aszkéta* – akkor is, ha közben szexuális gyakorlatokat végez.

625 ♦ Aki ma hall valamit a tantra-jógáról, és történetesen nemi életet él, úgy véli, attól kezdve ő már a tantra útját járja. Addig nem, csak attól kezdve...

626 ♦ A szexualitás az élet általános síkján egy kisiklott restaurációs kísérlet, mert vagy nem származik belőle semmi, vagy származik valaki – az utód –, aki úgyszintén nem lesz androgünosz, hanem vagy férfi lesz, vagy nő.

627 ♦ Kézenfekvő lenne arra gondolni, hogy egy férfi és egy nő kapcsolatából androgünosz születik. A tapasztalat azonban nem erről győz meg – pedig, mint ahogy mondani szokták, mindenki vegyes házasságból származik...

628 ♦ Az orgazmus pillanatában minden férfi egy pillanatra nővé válik.

630 ♦ Ha a nemek közötti különbség jelentéktelen lenne, akkor nem lennének nemek.

632 ♦ Az embernek azért kell mindig a fény oldalán harcolnia a sötétség ellenében, mert ha a fényvel van szövetségben, Önmagával van szövetségben.

633 ♦ A világban megnyilvánuló sötétség elleni küzdelem esszenciális fontosságú. De legeslegelső sorban az önnön lelkemben lévő sötétség ellen kell felvennem a harcot.

634 ♦ A sötétség ellen *omnidimenzionális* küzdelmet kell folytatni.

637 ♦ (*Mors triumphalis*) Harcban diadalmasan meghalni azt jelenti, hogy legyőzni a halált. Az ellenséget nem tudtam legyőzni, de a halált igen – külsőleg elbukva a halálban, bensőleg azonban győztesen és diadalmasan felemelkedve.

641 ♦ Az asszociatív automatizmus, az akaratlan és öntudatlan mentális kavargás alattomosága abban nyilatkozik meg, hogy nem fárasztó, csak pusztító. De a meggyőződés és érdeklődés nélküli, értelmének alig nevezhető tanulás is csak egy fokkal jobb ennél: mert noha hasonlóképpen károsító, de legalább fárasztó.

[Azért jobb ez utóbbi, mert fárasztó volta nem engedi meg, hogy az ember ébrenléti állapotát folyamatosan áthassa.]

642 ♦ Nem a feladatmegoldó gondolkozás az igazi gondolkozás, mert az a gondolkozás *intenzív lefokozottságát* jelenti. Az igazi gondolkozás a teremtő gondolkozás: a gondolkozás *magasrendű intenzitása*.

644 ♦ Az az emocionalitás által keresztül-kasul áthatott gondolkozás, amely valamilyen gondra irányul, kétségtelenül egyfajta koncentráció: csakhogy nem *én* koncentrálok, hanem *engem* koncentrálnak.

648 ♦ A legmagasabb rendű, tiszta intuíciónak már nincsen tárgya. Ebben az intuícióban az ember már nem rádöbben valamire, hanem egyszerűen csak rádöbben.

650 ♦ Az igazi intuícióban az értés és az érzés eredeti egysége egy pillanatra helyreáll.

652 ♦ A szorosan a lélekre vonatkoztatott *dukkha* nem más, mint az emocionális, vagyis a degenerálódott érzésélet és érzésvilág.

[A páli *dukkha* (szanszkrit *duḥkha*) a buddhizmus egyik alapfogalma; szokásos fordítása a »szenvetés«, de valójában sokkal többet jelent a hétköznapi értelemben vett szenvedésnél: »megrázkódtatottság«, »nyugtalanság« – vagyis egy olyan állapot, amelyben az ember esszenciális értelemben kívülről valamit elszenved. Az emóció, amely etimológiai jelentése szerint »kimozdítottság«, ugyanezt jelenti a lélek síkján.]

653 ♦ Az emóció megbetegedett érzés.

[Az érzésben ugyanis eredendően nincs benne a kimozdítottság, vagyis az érzésnek az ember nem tárgya, mint az emóciónak, hanem alanya.]

654 ♦ Minden emocionális állapot a megszállottság egy neme.

658 ♦ Mit tudok? Valójában csak önmagamat tudhatom. Amiben nem önmagamat tudom, abban nincs mit tudni.

660 ♦ A Centrumban és a Centrumból nincs hierarchia; de a Centrum elérésének vonatkozásában annál inkább van.

661 ♦ A létezők körében megnyilvánuló fokozatok a lét középpontjától való eltávolodás és a lét középpontjához való visszatalálás fokozatai.

669 ♦ Minden létátélési szinthez adott igazságszint tartozik.

673 ♦ Semmilyen kvantitatív szempontnak nincs értéke, mert az érték *lényege szerint* kvalitáshoz kötött.

676 ♦ A mennyiség a káosz oldalán van.

677 ♦ A kozmoszban – éppen mert kozmosz – a mennyiség teljes uralomátvétele nem következhet be.

679 ♦ *Spiritus est regulator. Anima est mediatrix regulationis. Corpus est regulatum.*

[Latin. »A szellem az uralkodó. A lélek az uralom közvetítője. A test az uralt.«]

680 ♦ A szellem nem entitás, még kevésbé szubsztanciális entitás. A szellem: *subiectum in actu* – az aktusban lévő és önmagát tételező Alany.

681 ♦ A szellem a Tudat fénye.

686 ♦ A »szellemi lélek« fogalma azt jelenti, hogy a lélekben a szellem uralkodik. A szellem által a lélek azonban nem uralható úgy, mintha a szellem egy államtanács, egy parlament vagy egy központi bizottság mintájára működne. A szellem a lélek irányában csak monarchikusan működhet, úgy, ahogy egy király. Aki lelkében a szellemnek ezt a monarchikus uralmát nem realizálja, az voltaképpen nem tekinthető embernek. Emlékeztet rá, de mégsem az.

687 ♦ Az ember *lelkében* tudatos, de lelkében a *szellem által* tudatos.

688 ♦ A lélek az én lelkem, de én nem vagyok azonos a lelkemmel. A lélek egy környezet, még hozzá önmagam tételezésének, vagyis a szellemnek a legszorosabb környezete. Az önmagamra vonatkoztatott egyensúly, az önuralom azt jelenti, hogy nem engedem meg, hogy legszorosabb környezetem önmagammal diszharmonikus viszonyba kerüljön. Ezt pedig csak egyetlen módon érhetem el: ha nem megszűkebb környezetem, legszorosabb körülményeim uralkodnak felettem, hanem én uralkodom felettük.

690 ♦ A test legmélyebb értelme szerint nem egy figurális valóság, hanem egy *tudatállapot* – még hozzá olyan tudatállapot, amely a többi tudatállapotot lehatárolja és kioltja. A test egy *benső fal*.

691 ♦ A test a szellem megtagadása.

694 ♦ Ha a test határtalanná válik, vagyis ha teljesen tudattól áthatottá válik, egészen addig, hogy tudattá alakul: ez az, amit a különféle tradíciók »a test fel-

támadásának» neveznek. A feltámadás a testnek mint testnek, a testnek mint határnak a legyőzése.

695 ♦ A test feltámadása nem más, mint a test visszahelyezése az eredeti rangjának megfelelő hierarchikus fokozatba.

696 ♦ Amikor az ember nem önmaga felé fordul, hanem egyre inkább a kvantitatív világ felé, akkor voltaképpen a semmi felé fordul. Mert ahogy az ember a szellemet elveszítve a lelket tartotta meg, amelynek még voltak bizonyos szellemi tulajdonságai, majd csak a testet tartotta meg, amelynek vannak még bizonyos lelki tulajdonságai, lassan eljut a semmihez, aminek lesznek még bizonyos testi tulajdonságai.

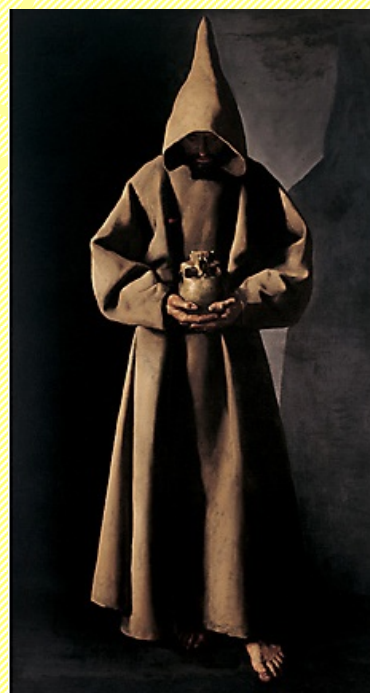
698 ♦ A halál angyalát nem azért ábrázolják csontvázként, mert a testből az marad meg a legtovább, hanem azért, mert a testnek a leginkább megkövesedett és elásványosodott, leginkább testté vált része: a *csont* reprezentálja azt, hogy a test sorsa a halál. Az ember azért hal meg, mert van teste.

699 ♦ A halál angyalával azért nem lehet találkozni, mert azt mindenki magában hordja saját csontvázának formájában.

701 ♦ A modern ember tragikus helyzetét mi sem jellemzi jobban, mint az, hogy miközben önmagát a maga teljességében halandónak tartja, mégis úgy él, mintha a maga teljességében halhatatlan lenne.

703 ♦ Miközben egy rövid lefutású halálos betegség hatására az ember előtt a maga drámai voltában tárul fel az, hogy meg fog halni, egy ennél hasonlíthatatlanul biztosabb alapszituációt egyszerűen nem fog fel: azt, hogy neki *egyáltalán* meg kell halnia.

706 ♦ A halál pillanatára való felkészüléshez az élet egészére van szükség.

Francisco de Zurbarán:
Memento mori

707 ♦ Az élethez mint olyanhoz komplementariaként elkerülhetetlenül hozzátartozik a halál, és amilyen mértékben belemerül az ember az életbe, olyan mértékben lesz része a halálban – mert az élet a halált magában hordozza.

708 ♦ Ha az életfeletti hiányzik az életből, akkor az élet komplementense, a halál le fogja győzni az életet.

716 ♦ Annyira vagyok halhatatlan, amennyire önmagam vagyok.

717 ♦ Ha identifikációm arra irányul, ami a keletkezetség világában van, akkor a keletkezetség világával együtt el is fogok múlni.

718 ♦ Az ember azért halandó, mert a »vagyokság«-on (szanszkrit *asmitā*) kívül »vanság«-ot (szanszkrit *astitā*) is hordoz magában.

[Ugyanis az *asmitā*, vagyis a »vanság« révén az emberben jelen van a másság is. Minél kevésbé szennyezett »vansággal« a »vagyokság«, annál inkább halhatatlan az ember, mert annál inkább önmaga.]

719 ♦ Csak az lehet halhatatlan, ami soha nem is jött létre. Ami keletkezett, az el is fog múlni.

720 ♦ Ahhoz, hogy ne legyen végem, olyan pozícióba kell helyeznem magamat, amelyben kezdetem sem volt.

722 ♦ Az abszolút halhatatlanságot csak az valósíthatja meg, aki a kezdetlenség állapotát is megvalósítja. Mert csak az lehet végtelen, aki kezdetlenség.

730 ♦ A kezdet a kezdetlenség lenyomata a világban.

732 ♦ (*Alétheia*) Az igazság jegyében élni annyi, mint a kezdet tudatának jegyében élni.

[Az »igazság« jelentésű görög *alétheia* etimológiai értelme szerint azt jelenti, hogy »nem-feledés« (Léthé a feledés alvilági folyója a görög mitológiában).]

733 ♦ Mi az, amiről az *alétheia* értelmében nem szabad megfeledkezni? Az eredetről, a kezdetről és a kezdetlenségről – vagyis Önmagamról.

734 ♦ Az eredet illetve az eredettudat megtalálása nem egyszerűen egy metafizikai értelemben vett ontikus emlékezés, hanem visszatalálás a nem-felejtéshez.

735 ♦ A kezdet és az uralom principiálisan elválaszthatatlanok. Csak az lehet kezdetben, aki uralomban van, és aki uralomban van, az mindig kezdetben van: *mindig kezd.* Az uralkodó sosem folytat: örök kezdésben van.

[A görög *arkhé* és a latin *principium* egyszerre jelenti azt, hogy »kezdet« és »uralom«.]

738 ♦ Minden olyan világ, amely eredettudatát elveszítette, önnön megsemmisülésének jegyében áll.

739 ♦ Aminek kezdete van, afölött egy idegen erő uralkodik.

740 ♦ A kezdet elvesztése az uralom elvesztése, az uralom elvesztése pedig a kezdet tudatának és az eredet tudatának az elvesztése – vagyis önnön végső valómnak mint tudatiságnak az elvesztése.

745 ♦ Minél inkább elveszítem önmagam, annál inkább a megsemmisülés felé fordulok.

750 ♦ Minden lény természetéhez hozzátartozik, hogy fellázad ura ellen, ha az gyenge: az oroszlán éppúgy szembeszáll szelídítőjével, ha az fél tőle, mint ahogy a démon is a mágussal, ha az gyengébb, mint ő.

755 ♦ A múlt a legszorosabb kapcsolatban van az elmulasztottsággal: azért van múlt, mert az ember folytonosan *elmulaszt* valamit – elmulasztja a lét teljességének egybegyűjtését és egybentartását.

756 ♦ A múlt azért van, mert az ember nincsen eléggé jelen a jelenben.

757 ♦ Azért van időbeliség, mert a jelenlét átélése nem eléggé intenzív. Ha a jelen átélése teljesen intenzív lenne, akkor az időbeli jelen mintegy felszívna magába a múltat és a jövőt, és velük együtt maga is eltűnnék.

759 ♦ Az időnek háromféle alapvető szemléletet kell megkülönböztetni: a horizontális értelemben vett lineáris időszemléletet; a ciklikus szemléletet; valamint a vertikális értelemben vett lineáris szemléletet – ami egyúttal radiálisnak is ne-

vezhető, hiszen ez utóbbi a ciklusból való kitörés és az időtlen és mozdulatlan középpontba való behatolás időszemlélete.

[A mai vallástudomány e három közül csupán két időszemléletet ismer: a horizontális értelemben vett lineáris időszemléletet és a ciklikus időszemléletet.]

762 ♦ A *perennitas* a teljesen időfölötti időtlen örökkévalóság megnyilatkozása, az *aeternitas* felfénylése az időben, a romolhatatlanság megnyilvánulása a romlandóság világában. A *perennitas* örökérvényűség: a mulandóság világában megjelenő és fennálló, az abszolút örökkévalót reprezentáló *örökérvényűség*.

[A *perennitas* – mint ahogy a következő aforizma magyarázza – megjelenhet mint *traditio perennis*, *religio perennis*, *sophia perennis* vagy *philosophia perennis* stb. – vagyis mint örökérvényű hagyomány, örökérvényű vallás, örökérvényű bölcsesség, örökérvényű bölcsélet.]

763 ♦ A *sophia perennis*, *religio perennis*, *philosophia perennis*, vagyis az örök bölcsesség, örök vallás és örök filozófia nem abban az értelemben örök, hogy teljesen időtlen, és még csak nem is abban az értelemben, hogy az idővel együtt jön létre és az idővel együtt szűnik meg – hanem abban az értelemben, hogy az időben, a mulandóság körében jelenik meg, de a mulandóság körében az időtlen örökkévalóságot reprezentálja.

765 ♦ Az időtlen örökkévaló az időbeli világ középpontja és uralkodója.

766 ♦ Az időtlen örökkévalóság (*aeternitas*) egyúttal az összes időbeli létező időfeletti kondenzációja is. Az időfelettiből *minden* megvan: nemcsak az, ami volt, hanem az is, ami lesz.

768 ♦ A jelen az örökkévalóság kapuja.

769 ♦ Az autonómia nem az individuális ösztönvilág szabad mozgása, hanem a felébredő szellem önmaga által meghatározott törvényrendje.

772 ♦ (Cirkumcentrokomplexitás) Ami igazán komplex, az mindig egy centrum köré rendeződve komplex.

773 ♦ Mivel az eredethez való visszatérés csak rendezett állapotokból lehetséges, az antitradicionális erők és hatalmak elsőrendűen az ember külső és belső rendezettségét támadják meg, hogy ennek révén olyan *ellenkondicionalitásokat* te-

remtsenek, amelyekből az eredethez való visszatérés lehetlenné vagy csaknem lehetlenné válik.

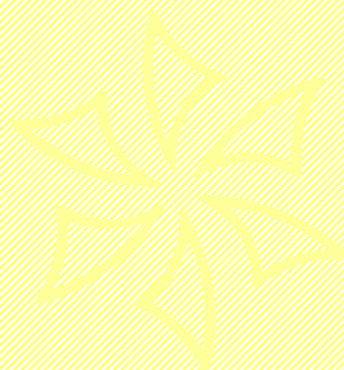
775 ♦ Én-önmagam éppen annyira vagyok szabad, amennyire én-önmagam vagyok.

776 ♦ A szabadság nemcsak azt jelenti, hogy szabadon tudok dönteni, hanem azt is, hogy szabadon meg is tudom tenni azt, ami mellett döntöttem.

778 ♦ A kérdés tulajdonképpen nem az, hogy van-e predestináció, vagy nincs, hanem hogy a predestináció autopredestináció-e vagy heteropredestináció.

779 ♦ A szabadság nem indetermináció, vagyis nem avoluntarisztikus és anti-voluntarisztikus állapot. A szabadság *autodetermináció*: az az állapot, amelyben önmagam teljesen önmagam határozom meg. Mert nem az a cél, hogy ne legyek meghatározott, hanem az a cél, hogy önmagam teljesen önmagam határozzam meg.

780 ♦ »Vagyok, aki vagyok« (Exodus 3,14). Vagyis: Voltam, aki voltam, voltam, aki vagyok, voltam, aki leszek; vagyok, aki voltam, vagyok, aki vagyok, vagyok, aki leszek; leszek, aki voltam, leszek aki vagyok, leszek, aki leszek – teljesen önmagam, végtelenül.

GLOSSZÁRIUM

- abegescheidenheit** (középfelnémet; újfelnémet Abgeschiedenheit) : elszakadás, elkülönülés, eloldódás / az eckhartiánus aszkézis alapfogalma
- abszolúció** : abszolúttá – magává az Abszolútummá – válás / lásd még **metafizikai megvalósítás**
- ācārya** (szanszkrit) : szellemi tanító, mester
- aeternitas** (latin) : az időfelettség értelmében vett abszolút örökkévalóság
- Alany** : az egyes szám első személyben megragadható lét- és tudatteljesség / a minden létbeliséget és tudatiságot felölelő Abszolútum mint én
- álbeavatás** : olyan beavatás, amelynek során semmiféle, vagy szinte semmiféle beavatódás nem megy végbe
- alétheia** (görög) : igazság / etimológiai értelme (*a-létheia* = nem-felejtés) az elfeledettség állapotának hiányára vagy megszüntetésére utal
- anagogikus** : lentől felfelé irányuló / vö. **katagógikus**
- androgünosz** : olyan lény, amely mindkét nem teljességét egyidejűleg magában foglalja
- antitradicionalitás** : a metafizikai tradicionalitástól idegen, azzal a modernség elvei alapján szembeforduló teória és praxis / vö. **metafizikai tradicionalitás**
- aranykor** : a ciklikus történelmi alászállás legkorábbi és legmagasabb rendű földi korszaka / vö. **kali-yuga**
- archaikus** : ősi abban az értelemben, hogy a kezdethez nemcsak időben, hanem eszenciálisan is közelebb van / vö. **modern**
- arkhé** (görög) : elv, kezdet, uralom / lásd még **princípium**
- artifex** (latin) : művész, mesterember
- ārya** (szanszkrit) : árja, nemes / a három felső kaszt megnevezése
- ātmā** (szanszkrit) : önmaga(m) / lásd még **Alany**
- auton** (görög) : önmaga(m) / lásd még **Alany**
- autopredesztináció** : önmagam által véghezvitt és önmagamra vonatkozó eleve elrendelés / vö. **heteropredesztináció**
- avatāra** (szanszkrit) : tudatos és akaratlagos istenemberi alászállás, inkarnáció
- baloldaliság** : politikai-szubpolitikai álláspont, amely különösen a legújabb korban szinte a politika egészét bekebelezte, s amely szerint mindent alulról kell meghatározni / megnyilvánulási formái: szocializmus, kommunizmus, demokrácia, liberalizmus, kozmopolitizmus, **nacionalizmus**, internacionalizmus, egalitarianizmus / vö. **jobboldaliság**
- creatio factiva** (latin) : faktív teremtés / a kabalában, vagyis a zsidó ezotériában a teremtés négy szintje közül a legalsó és legkülső, a konkrét dologiságok létrehozásának szintje
- cum tempore** (latin) : (az) idővel (együtt)
- datatio** (latin) : adás, adódás
- dator** (latin) : az adó
- datum** (latin) : az adott
- dementálódás** : a szellemi képességek kóros hanyatlása
- démos** (görög) : nép
- Ding an sich** (német) : a dolog önmagában, a magánvaló dolog / a kanti filozófiában a dolgok megismerhetetlen lényege
- dominatio** (latin) : uralom / az, ami a hatalom legitím birtoklását lehetővé teszi / vö. **potestas**
- Egyetemes Ember** : maga az Ember mint minden egyes ember végső forrása és princípális totalitása / lásd a 731. aforizmát

- ellenbeavatás** : az álbeavatással szemben való-
ságos beavatás, de nem a »fény titkaiba«,
hanem a »sötétség titkaiba«
- emóció** : az érzés megbetegedett, degenerált
változata, amelynek a tudatos lény nem
alánya, hanem tárgya és elszenvedője
- én-önmagam(ság)** : abszolút **Önmagam**, az
auton irányába mutató énatélés
- facies** (latin) : arc / az emberi individualitás-
nak az a rétege, szintje, amely a kifelé
megnyilvánuló »homlokzati jelenség«, va-
gyis a személy mögött az adott individu-
um tulajdonképpeni rendeltetését és mi-
voltát hordozza és képviseli / vö. **persona**
- felébredés** : a létesültség álmából a létesültsé-
get álmódó pozíciójára való ébredés / lásd
még **metafizikai megvalósítás**
- feudalitás** : a hűbériség arisztokratikus rendi-
séget és rendi monarchiát implikáló ál-
lamelméleti elve, amely a modern és me-
rőben pénzviszonyokra épülő társadalmi-
gazdasági-termelési viszonylatok helyett
egy olyan hatalmi-gazdasági struktúrában
fejződik ki, amelyben mindig a hierar-
chikusan magasabban álló részesíti hata-
lomban és javakban a közvetlenül alatta
állót
- feudum** (latin) : hűbérbirtok / lásd még **feu-
dalitás**
- guru** (szanszkrit) : szellemi értelemben vett
mester, aki közvetlen felügyeletet gyakorol
tanítványa felett
- heteron** (görög) : más (mint én)
- heteron, tapasztalhatatlan** : olyan »más«, a-
mely nem a külvilághoz tartozik, hanem a
lelki-tudati térben jelenik meg, és csak ha-
tásaiban, megnyilvánulásaiban – például
az **emóciók** révén – tapasztalható
- heteropredesztináció** : predesztináció a kifeje-
zés általános értelme szerint, vagyis másva-
laki által való eleve elrendelés – legyen ez
a másvalaki akár a heteroteisztikusan ér-
telmezett Isten / vö. **autopredesztináció**
- hic et nunc** (latin) : itt és most
- homo humus** (latin) : a földi és a föld felé
forduló ember
- horribile dictu** (latin) : kimondani is ször-
nyűség
- humanizmus** : az a szemlélet, amely az em-
berfelettit ignorálva mindent emberi ren-
dű kategóriákban kíván értelmezni, s a-
mely szerint mindennek a mértéke az em-
ber mint szorosan vett földi lény
- hüperandrogünosz** : az a lény, amelyben a két
nem a maga principiális egységében, a ne-
mekfölöttiség állapotában található / vö.
androgünosz
- hüperkozmosz** : a legtágabb értelemben vett
kozmoszon, vagyis a megnyilvánult min-
denségen túli / vö. **kozmosz**
- identifikáció** : az a folyamat, amelyben az
ember önmagát valamivel vagy önmagával
azonosítja, s amely – minthogy az ember
tudati valóság – meghatározza, hogy ki ki-
csoda / az identifikáció révén az ember az-
zá válik, aminek-akinek önmagát tekintti
- illúzió** : lásd **māyā**
- imperium** : birodalom / az etnikai-nemzeti a-
lapon szerveződő királyságok egy hierar-
chikus szinttel magasabb egysége
- in alio** (latin) : másban
- in se** (latin) : önmagában (véve)
- iniciáció** : tágabb értelemben bármilyen ma-
gasabb létszintbe való beavatás / szűkebb
értelemben abba a létszintbe való beava-
tás, amely analogikusan megfelel az ember
édeni állapotának
- Iupiter Stator** (latin) : (Állam)alapító Jupiter
/ Jupiter egyik epitheton ornansa
- jobbaldaliság** : az a politikai-metapolitikai ál-
láspont, amely megfeleltethető az archai-
kus világ politikai álláspontjának, s amely
szerint minden felülről határozódik meg /
megnyilvánulási formái: imperialitás, mo-
narchia, arisztokrácia, hierarchia, **feudali-
tás** / vö. **baloldaliság**
- kali-yuga** (szanszkrit) : sötét kor; a *kali-yuga* a
hindu felfogás szerint a legutolsó, legsöté-
tebb – vagyis a **szellemi** által legkevésbé
áthatott – s egyúttal a legrövidebb korszak
egy négy részből álló nagyobb ciklus-

- nak / bővebben lásd »A sötét kor« című fejezet aforizmáit, illetve az utószót
- katagógikus** : fentről lefelé irányuló / vö. **anagógikus**
- konfesszió** : a konfesszió a vallás kifelé, a világ és a kultúra felé forduló arculata / vö. **religio**
- kontra-iniciáció** : lásd **ellenbeavatás**
- kozmosz** : szűkebb értelemben a fizikai univerzum, tágabb értelemben a **megnyilvánulás** teljessége
- lucidum intervallum** (latin) : fénytelen időszak egy olyan folyamat során, amely az elsötétedés irányába tart
- lunáris** : holddal – akár analogikusan is – összefüggő, holdszerű / másodlagos, közvetett, tükrözött / vö. **szoláris**
- mágia** : teremtői hatalom, amelynek eredménye a **māyā**
- mahā-yuga** : egy négy részből álló nagyobb világciklus, amelynek bevezető alciklusa az **aranykor** (szanszkrit *krta-yuga*), záró alciklusa pedig a **vaskor** (szanszkrit *kali-yuga*)
- manifesztáció** : lásd **megnyilvánulás**
- māyā** : a varázslat eredményeként létesült világ, amely csak az elvarázsolt pozíciójából nézve »van«, a Varázsló (Isten) pozíciójából nézve »nincs« / illuzórius realitás (latin *realitas illusoria*) / lásd még **varázslat**
- megnyilvánulás** : isteni megnyilvánulás (exoterikus értelemben teremtés), amelynek eredménye a létesült világ
- megvalósítás** : lásd **metafizikai megvalósítás**
- metafizika** : szűkebb értelemben az a tudomány, amely a fizikai világon túlival foglalkozik / tágabb értelemben az a tudás, amely a létesült avagy megnyilvánult világ teljességén túlira vonatkozik
- metafizikai megvalósítás** : az a folyamat, amelynek eredményeképpen a kereső szubjektum felismeri önnön abszolút voltát / lásd még **abszolúció** és **felébredés**
- metafizikai realizáció** : lásd **metafizikai megvalósítás**
- metafizikai tradíció** : a **metafizikumra** vonatkozó, illetve a **metafizikum**ból derivált, de a földi-emberi világra vonatkoztatott időfeletti tudás kontinuum jelenléte az időben
- metafizikai tradicionalitás** : a **metafizikai tradíció** által képviselt tudás és szemlélet
- metafizikum** : tágabb értelemben az, ami túl van a fizikai világon / szorosabb értelemben az, ami túl van a létesült avagy megnyilvánult világ teljességén
- Metaphysicum Absolutum** (latin) : az Abszolút Metafizikum, avagy a Metafizikai Abszolútum / lásd még **Alany** és **Isten**
- modern** : a jelenkorra jellemző, azzal esszenciális – és nem kizárólag időbeli – kapcsolatban lévő
- modernitás** : a tradicionalitás ellenében létrejövő, azzal diametrálisan ellentétes nézeteket valló eszmeegüttes / fő jellemvonásai: materialitás és materializmus, horizontalizmus, kvantitatívizmus, evolucionizmus, **baloldaliság**, haladáshat
- mors triumphalis** (latin) : diadalmas halál
- nacionalizmus** : eredendően baloldali – ma azonban már csak a pszeudojobboldal által preferált – eszme, amelynek elsősleges szerepe a tradicionális monarchiák megdöntése volt
- naív realizmus** : az a szubfilozófiai nézet, amely kizárólag az érzéki észlelést fogadja el hiteles megismerésnek, és érzéki észleleteit a valóság hű képének tekinti / lásd még a 443. aforizmat.
- nirguṇa mūla prakṛti** (szanszkrit) : az univerzum kvalitás nélküli gyökertermészete
- nirvána** (szanszkrit) : ellobbanás, kialvás / a szanszárikus (lásd **saṃsāra**), vagyis létfor-gataghoz kötött egzisztencia, illetve az azt fenntartó létesülési szomj ellobbanása / lásd még **metafizikai megvalósítás**
- objektív** : (a kifejezés általános és téves értelmezésétől és használatától eltérően) a szubjektum tárgyaként megjelenő, a szubjektum tárgyát alkotó / mindaz, ami objektív, egyúttal szükségképpen szubjektív is

- omnia vincit veritas** (latin) : az igazság mindent legyőz
- opus** (latin) : mű, alkotás
- Ön-megvalósítás** : végső és abszolút önmagam – **Önmagam** – felismerése / önmagam **Önmagammal** való azonosítása / lásd még **metafizikai megvalósítás**
- Önmagam** : lásd **Alany**
- paralysis progressiva** (latin) : a szellemi képességek fokozatos hanyatlása a központi idegrendszerre is hatást gyakorló vérbaj következtében
- persona** (latin) : személy, vagyis maszk / az individualitás legkülső »rétege« / vö. **facies**
- philosophia perennis** (latin) : örökérvényű filozófia / lásd még a 763. aforizmát
- pistis** (görög) : hit, hűség, bizalom / elővételezett transzcendentális bizonyosság
- pneumatózis** : általános **szellemi** megbetegedés, mely a spirituális irányulásra való »szervi« képtelenségben manifesztálódik / lásd még a 684. aforizmát
- poláris** : sarki, a Föld mozdulatlan forgástengelye által meghatározott, szimbolikus értelemben extraszanszárikus (lásd **saṃsāra**) / sarokkal összefüggő
- potentia passiva pura** (latin) : tiszta passzív lehetőség (skolasztikus kifejezés)
- potestas** (latin) : hatalom
- praxis** : az attitűdöknek és a gyakorlatoknak az az együttese, amely a **metafizikai megvalósítás** irányába segíti a törekvőt
- prima materia** (latin) : a primer, még kvalitatástan »anyag«, illetve szubsztancia (skolasztiko-alkimista kifejezés)
- princípium** : elv, kezdet, uralom / az, ami szubsztanciális, esszenciális, logikai vagy analogikus értelemben valaminek a forrása
- princípiumzavar** : egymással összhangban nem lévő, vagy egyenesen egymásnak ellentmondó **princípiumok** szerinti gondolkozás, értékítélet / inkohérens és inkonzekvens gondolkozás, szemlélet
- pszeudo-iniciáció** : hamis beavatás / lásd **álbeavatás**
- pszeudo-spiritualitás** : álspiritualitás – vagyis olyan spiritualitás, amely valójában nem spiritualitás / a mai úgynevezett ezoterikus avagy okkult irányzatok elsöprő, ha nem kizárólagos többsége
- pszichózis** : általános pszichikus megbetegedés, amely különféle specifikus pszichikus betegségekben manifesztálódik
- realiveritas** : igazság
- realizáció** : lásd **metafizikai megvalósítás**
- religio** : a vallás befelé, a **metafizikum** felé forduló arcúlat
- saṃsāra** (szanszkrit) : létforogató / a létesült világ mint a folyamatos keletkezés és elmúlás világa
- sensus** (latin) : **archaikus** tudatfunkció, az értés és az – **emóció**tlan – érzés együttese, amely a modern korban már csak az intuícióban jelenik meg
- sine qua non** (latin) : elengedhetetlen feltétel
- szellem** : az **Alany** aktusban létele (ilyen módon nem szubsztanciális, hanem akcionális valóság)
- szkotizmokrácia** : a sötétség uralma / az a legáltalánosabb értelemben vett – specifikusan **modern** – berendezkedés, amely a közvetve vagy közvetlenül az Abszolútumból származó **princípiumokkal** ellentétes elvek szerint dezorganizálja a világot
- szoláris** : a Nappal – akár analogikusan is (**Alany** - Nap) – összefüggő, napszerű / elsőleges, közvetlen / vö. **lunáris**
- szolipszizmus** : az a szemlélet, amely az **Alany** – első személyben fogalmazva **Önmagam** – egyedüliségét, egyetlenségét és minden létet átölelő voltát tételezi
- szomatózis** : általános testi megbetegedés, amely különféle specifikus testi megbetegedésekben manifesztálódik
- tapasztalhatatlan heteron** : lásd **heteron**, **tapasztalhatatlan**
- tertium non datur** (latin) : harmadik lehetőség nincsen
- tradíció** : lásd **metafizikai tradíció**
- transzcenzió** : egy adott állapot, szint felfelé való meghaladása

transzmutáció : egy adott létező vagy lény felé irányuló átalakulása

tudat : tágabb értelemben az emberi tudat / szűkebb – de egyetemes – értelemben az Abszolútum mint tudati valóság

Turul-dinasztia : Árpád-ház (az Árpád-ház totemállata a turul volt)

varázslat : teremtői hatalom megnyilvánulása, illetve annak eredménye / lásd még **māyā** és **mágia**

viparyaya (szanszkrit) : megfordítás, kifordultság

virginitas (latin) : szüzesség

viveka (szanszkrit) : megkülönböztetés / szorosabb értelemben az **auton** és a **heteron** megkülönböztetése

wei wu wei (kínai) : cselekvés nélküli cselekvés / olyan cselekvés, amelyben a szubjektum nem éli át önmaga cselekvőiségét

